

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΙΔ'

Συνδρομή ἑτησίαι· Ἐν Ἑλλάδι πρ 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρ 20. — Δι συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτησίαι. — Γραφεῖον τῆς Διευθυντικῆς· Ὀδὸς Ἀγγέλου.

10 Ὀκτωβρίου 1882

ΤΟ ΑΚΟΥΣΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

[Μετὰφράσις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Συντάξις ἰδί σελ. 690

ΙΖ'

Δόλος πολέμου.

Ἐπὶ δέκα λεπτά ὁ Πινσὼν διέμεινεν ἀκίνητος ἔχων παρὰ τοὺς πόδας τὸ δέμα τῶν ὑποκαμισῶν καὶ διατελῶν ἐν καταστάσει ὑπερτάτης χαυνώσεως καὶ ἀθυμίας.

— Ἴδου, ἐψύθυρισε, χάρις εἰς τὸν κ. Βοαζο- λὴν ἔγειναι ἐφάμιλλος τοῦ Περιπλανωμένου Γιουδαίου.

Ἠγέρθη διὰ μιᾶς καὶ ἐθεώρησε κατὰ πρόσωπον τὸν Ζωηρὸν εὐρισκόμενον παρ' αὐτόν.

— Ποῦ πηγαίνομεν; ἠρώτησεν αὐτόν· εἰς τὴν Εὐρώπην; εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας; εἰς τὴν Κίνα; ποῦ;

— Δὲν εἰδέω, κύριε, ἀπάντησε τὸ μερικάκιον κατηφές ἐπίσης.

— Τί μοῦτρα ποῦ μοῦ κάμνεις, κύριε Πινσὼν; εἶπεν ὁ πλοίαρχος, πλησιάσας καὶ τρίβων τὰς χεῖρας.

— Δὲν μοῦ διηγήθητε, ἀνέκραξεν ὁ μηχανικός ὅτι εἴχετε ἔλλειψιν ἀνθρώκων, ὅτι τὴν ἐσπέραν ταύτην θὰ ἤμειθα εἰς Ἀβάναν, ὅτι ὁ Φούλτωρ...

— Σιγὰ, σιγὰ, εἶπε διακόπτων αὐτόν ὁ ἀξιωματικός· ἔχετε ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι αἱ ὑποσχέσεις μου θὰ πραγματοποιηθῶσιν.

— Ἐμπορῶ νὰ σὰς ἐρωτήσω ποῦ πηγαίνομεν;

— Νὰ ἀπαντήσωμεν τὰ πέντε πλοῖα, τὰ ὁποῖα φαίνονται ἐκεῖ κάτω.

Πρὸς τίνα σκοπὸν; μήπως εἶνε πειρατικά;

— Ἐρχονται ἀπὸ τὸ Νιουκάστελ φορτωμένα γαιάνθρακας.

— Θὰ μὲ ἀφήσετε νὰ ἐπιβιβασθῶ εἰς αὐτά;

— Κάμετε ὅ,τι θέλετε, ἀπάντησεν ὁ πλοίαρχος σὰς λέγων ὅμως ὅτι μετὰ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας, ἐλπίζω ὅτι ὁ Φούλτωρ θὰ εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς Ἀβάνης.

— Δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ δρόμος του, εἶπεν ὁ Πινσὼν δεικνύων τὴν Θάλασσαν, ὁ Φούλτωρ, ὅστις καθὰ ἐλέγετε ἔπασχεν ἔλλειψιν ἀνθρώκων, πλέει αὐτὴν τὴν στιγμήν μὲ μεγαλειτέραν ταχύτητα παρὰ ποτέ.

— Καίομεν τὸ μικρὸν ποσὸν ὅπερ μὰς ὑπελείπετο, διὰ νὰ σὰς καθησυχάσω δὲ σὰς ἐξηγῶ τὸ

σχέδιόν μου. Ἄγνοεῖτε ἴσως, κύριε, ὅτι ἡ Ἀβάνη εἶνε λιμὴν, ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν ἐξέρχεται τις εὐκόλως. Ἡ ἰσπανικὴ κυβέρνησις εἶνε φιλύποπος· φοβεῖται ἀκαταπαύστως μὴ ἀρπάξωσιν αὐτὴ τὴν νῆσον Κούβαν καὶ ἐπιτηρεῖ αὐστηρότατα τοὺς ναυτικούς κανονισμούς!

— Τοὺς ναυτικούς κανονισμούς! ἐπανέλαβεν ὁ Πινσὼν. Τί! πάλιν αὐτοὶ μ' ἐμποδιίζουν ν' ἀποβιβασθῶ;

— Ἀρετέ με νὰ τελειώσω, ἐπανέλαβεν ὁ πλοίαρχος. Σὰς ἔλεγα λοιπὸν ὅτι πλοῖον ἄπαξ εἰσελθὼν καὶ ἀγκυροβολῆσαν ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς Ἀβάνης δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ αὐτοῦ εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἑκτῆς πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς ἑκτῆς τῆς ἐσπέρας. Ἀφ' ἐτέρου ὁ Λάβις, κατὰ τοὺς ναυτικούς κανονισμούς πάντοτε, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαμείνῃ ἐν Ἀβάνῃ ἐπὶ πλέον τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίας ὥρας πρὸς προμήθειαν τῶν ἐφοδίων αὐτοῦ. Ἡ δύνατο ὅθεν νὰ συμβῆ ὥστε, ἐνῶ ἐγὼ θὰ κατεγινόμεν νὰ ἐφοδιάσω τὸ πλοῖόν μου διὰ γαιανθράκων, ὁ πειρατὴς ν' ἄρῃ αἰφνιδίως τὴν ἀγκυρὰν νὰ ἐξέλθῃ τοῦ λιμένος, χωρὶς νὰ δώσῃ καιρὸν εἰς τὸν Φούλτωρα ν' ἀναχθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ πέλαγος καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ μὰς ἐξέφευγεν ὡς χέλι. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ μὲ ἀπατήσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἐπομένως δὲν θὰ εἰσέλθω ἐντὸς τοῦ λιμένος, πρὶν ἐφοδιασθῶ πρότερον μὲ τοὺς ἀναγκαίους ἀνθρακας, διὰ νὰ εἶμαι ἔτοιμος νὰ παρακολουθήσω πᾶν κίνημα τοῦ ἐλθροῦ μου.

Αἱ ἐξηγήσεις αὐταὶ παραγόρησαν ἐν μέρει τὸν Πινσὼν καὶ μάλιστα ὅτε ὁ πλοίαρχος διεβεβαίωσεν αὐτόν ὅτι ἀφοῦ ἤθελε προμηθευθῆ ἄνθρακας, θὰ εἰσῆρχετο ἐντὸς τοῦ λιμένος, ὅπως ἐπιτηρῆ κάλλιον ἐκεῖθεν τὸν πειρατὴν. Διαρκούσης τῆς συνδιαλέξεως ταύτης, τὸ ἀτμόπλοιον προσήγγισε τὰ δύο ἀνθρακοφόρα σκάφη, ἅτινα ἄμα ὡς εἶδον αὐτὸ ἀνύψωσαν τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν. Μετὰ ταῦτα ὁ πλοίαρχος διὰ τῆς ναυτικῆς σάλπιγγος διέταξε τὸ ἐγγύτερον εὐρισκόμενον νὰ συστείλῃ τὰ ἰστία καὶ νὰ σταθῇ.

— Τί θέλετε; ἠρώτησεν ὁ Ἀγγλος πλοίαρχος μετὰ δυσσοσεκίας.

— Νὰ μοῦ παραχωρήσητε τὸ φορτίον τῶν ἀνθρώκων.

— Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον· δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ πωλήσω τὸ φορτίον.

— Καταβιβάσατε τὰ πανία σας, ἔκραξεν ὁ

πλοίαρχος επίτακτικῶς, ἢ ἀλλέως σὰς σπάζω ἀμέσως τὰ κατάρτια.

— Ἡ Ἀγγλία διατελεῖ εἰς εἰρήνην μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, προσέθηκεν ὁ πλοίαρχος.

— Καὶ δι' αὐτὸ θὰ τελειώσωμεν ἡσυχὰ τὴν ὑπόθεσίν μας, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος, καὶ θὰ σὰς πληρώσω ἀμέσως τοὺς ἄνθρακὰς σας.

Ὁ Ἄγγλος ἐξήτασε περὶ τὴν θάλασσαν ἐλπίζων ν' ἀνακαλύψῃ που ἀγγλικὸν πολεμικὸν πλοῖον ἵνα αἰτήσῃται παρ' αὐτοῦ συνδρομὴν. Εἶ καὶ στενὴ συγγένεια συνδέει τοὺς Ἄγγλους μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν, οἱ δύο ἐξάδελφοι ἐν τούτοις, ὁ Τζῶν Βούλ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἰωνάθαν, ὡς ἀποκαλοῦνται, μισοῦσιν ἐμπαθῶς ἀλλήλους. Ἐπειδὴ οὐδὲν πολεμικὸν πλοῖον ἐφαίνετο εἰς τὸν ὄριζοντα, ἐδέησε νὰ ὑποκύψῃ. Τὰ δύο πλοῖα ἐτέθησαν παραπλεύρως ἀλλήλων καὶ σύμπαν τὸ πλήρωμα τοῦ Φούλιτωρος ἠσχολήθη περὶ τὴν μετακόμισιν τοῦ γαιάνθρακος, δι' ἣν ἀπητητεῖτο εἰκοσιτεσσάρων ὠρῶν ἐργασία.

Ὁ Πινῶν ποιήσας αἰφνιδίαν σκέψιν, παρέσυρε τὸν Ζωηρὸν ἐπὶ τοῦ ἀνθρακοφόρου πλοίου, καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸν πλοίαρχον αὐτοῦ. Οὗτος, δύσθυμος καὶ ὠργισμένος ἐπετήρει τὴν βιαίαν παραλαβὴν τοῦ φορτίου του. Ὁ μηχανικὸς νομίζων ὅτι μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τὸ πλοῖον ἀναμφιβόλως ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀγγλίαν, ἐζήτηε νὰ ἐπιδικασθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ πάλιν προσέκρουσε κατὰ τῶν ναυτικῶν κανονισμῶν, διότι τὸ πλοῖον διηυθύνετο εἰς Σιζάλ, ὅπου εἶχαν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβῇ καὶ παραλάβῃ ἕτερον φορτίον, μεθ' οὗ ὤφειλε νὰ ἐπιστρέψῃ. Ὁ Πινῶν σκυθρωπὸς ἀνῆλθεν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ Φούλιτωρος καὶ ἐστράφη πρὸς τὴν ζηράν. Ἥλπιζε μὴ λέμβος τις ἐκ τοῦ λιμένος ἐξερχομένη ἤθελε διέλθει ἐγγὺς τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ συγκατατεθῆ ν' ἀποδιβάσῃ αὐτὸν εἰς τὴν παραλίαν.

Πρὸς τὴν ἐσπέραν ὁ Φούλιτωρ βυμουλκῶν τὸ ἀνθρακοφόρον πλοῖον προσήγγισε πρὸς τὴν παραλίαν, ὅπως κάλλιον ἐπιτηρῇ ἐκεῖθεν τὰ περὶξ. Οἱ ναῦται εἰργάσθησαν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀκαταπαύστως περὶ τὴν μετακόμισιν. Περὶ τὸ λυκαυγῆς ὁ Πινῶν καὶ ὁ Ζωηρὸς, διεληθόντες ἐν αὐπνίᾳ τὴν νύκτα ἕνεκα τοῦ ἀκοιμητοῦ θορύβου τῆς πτώσεως τῶν καλῶν, δι' ὧν μετερομίζοντο οἱ ἄνθρακες εἰς τὴν ἀποθήκην, ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Εὐρὺς καὶ ἀλαμπῆς ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου ἀνέτειλεν ἐντὸς χρυστεῆς ομίχλης, καὶ χάρις τῷ ἀπεράντῳ στρώματι τοῦ αἰθέρος ὅπερ αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ ὤφειλον νὰ διασχίσωσιν, ἠδύνατό τις ν' ἀτενίσῃ αὐτὸν ἀφόβως. Ἡ ζηρὰ ἐφαίνετο πρασίνη, διεσπαρμένη ὑπὸ λευκῶν οἰκίσκων. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν λόφων διεγράφοντο μελανὰ ἐν τῷ κυανῷ οὐρανῷ αἱ παράδοξοι σκιαὶ τῶν μεγάλων φοινίκων καὶ τῶν κέδρων.

— Νὰ οἱ πιλότοι, εἶπεν αἰφνης εἰς τῶν ναυτῶν οἱ καρχαρίαὶ τριγύρω θὰ εἶνε.

Ἀκούσας τὴν λέξιν καρχαρίας ὁ Ζωηρὸς ἐπλησίασε πρὸς τὸν ναῦτην. Οὗτος δὲ κύπτων ἄνωθεν τῆς θαλάσσης ἧς ἡ διαύγεια ἐπέτρεπεν εἰς τὸ βλέμμα νὰ εἰσχωρήσῃ ἐντὸς λιανῶν μέτρων βάθους, τῷ ἔδειξε πέντε ἰχθύς μεγάλους ὡς λάβρακας, ὧν τὸ σῶμα ἔφερε ζῶνας μελανὰς. Οἱ ἰχθύς οὗτοι ἐπλεον βραδέως παρὰ τὰς πλευράς τοῦ Φούλιτωρος, ἦσαν δὲ τοῦ γένους τῶν πιλότων ἢ πωρέων, οἵτινες, κατὰ τὴν δοξασίαν τῶν ναυτικῶν, ἐκτελοῦσι χρεὴ δηγοῦ παρὰ τοῖς καρχαρίας.

Ἡ διήγησις αὕτη ἐφάνη παράδοξος τῷ Ζωηρῷ, δραμόντι ἀμέσως πρὸς τὸν Πινῶν.

— Ἀλήθεια, κύριε, τὸν ἠρώτησεν, οἱ καρχαρίαὶ εἶνε τυρλοὶ ὄλοι σχεδόν, καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ ψάρια ποῦ τὰ λέγουν πιλότους, τοὺς χρησιμεύουν ὡς δηγοί;

— Αὐτὰ εἶνε παραμύθια τῆς φαντασίας τῶν ναυτῶν. Ὁ ἰχθύς ὁ καλούμενος πιλότος, λέγεται ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων remora, καὶ πηγαίνει σιμὰ μὲ τὸν καρχαρίαν διὰ νὰ λαμβάνῃ μέρος τῆς λείας.

— Ὁ καρχαρίας εἶνε κητώδες; ἠρώτησεν τὸ παιδίον.

— Ὅχι, ὁ καρχαρίας εἶνε ἰχθύς, δηλαδὴ ἀναπνέει τῇ βοήθειᾳ τῶν βραγχίων. Ἀνήκει εἰς τὸ φοβερὸν γένος τῶν σκύλλων, τῶν ἀδδηφαγοτέρων ἐκ τῶν γνωστῶν ὄντων.

Μετ' ὀλίγον πέντε ἢ ἕξ ἐκ τῶν ῥηθέντων τεράτων ἐφάνησαν παρὰ τὸ πλοῖον οἱ ναῦται ἐθορυβήθησαν, ἄσπονδον τρέφοντες μῖτος κατὰ τῶν φοβερῶν ἰχθύων, ἐοικῶν πάντοτε νὰ καταβροχθίσωσιν αὐτούς. Οἱ καρχαρίαὶ ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ στίφους πιλότων ἐφέροντο πέριξ τῶν δύο πλοίων, ὡς σκοποὶ, ἐκτελοῦντες τὴν ἑαυτῶν ὑπηρεσίαν. Ἐπιτρέψαντος τοῦ πλοίαρχου ν' ἀγκιστρεύσωσι τινὰ ἐξ αὐτῶν, κατεβιδάσθη λέμβος εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπέβη δὲ αὐτῆς καὶ ἔστη ὀρθιος εἰς τὴν ἄκρην γέσων τις ναύκληρος, φέρων εἶδος ἀκοντίου, εἰς οὗ τὴν λαβὴν ἦτο προσδεδεμένον μακρὸν σχοινίον.

Ἡ ἄγρυς τοῦ καρχαρίου εἶνε κινδυνώδης, διὸ καὶ πάντες οἱ ναῦται, πλὴν τῶν καταγινομένων περὶ τὴν μετακόμισιν τοῦ ἄνθρακος, παρετάχθησαν κατὰ μῆκος τῆς πλευρᾶς τοῦ πλοίου. Ὁ Πινῶν μετὰ τοῦ Ζωηροῦ ἀπέμειναν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου μέρους τοῦ καταστρώματος ὅπως βλέπωσι κάλλιον.

Ἡ λέμβος ἀπεμακρύνθη περὶ τὰ τέσσαρα μέτρα, παχὺ δὲ τεμάχιον στέκτος ἐροίφη ἐν τῇ θαλάσῃ. Οἱ καρχαρίαὶ ἀπέδειξαν τότε ὅτι ἔχουσι καλοὺς ὀφθαλμοὺς, διότι ἐπέπεσαν τάχιστα κατὰ τῆς λείας. Ὁ εὐκνητότερος αὐτῶν στραφεὶς κατεβρόχθισεν αὐτὸν διὰ μιᾶς ὅσον ταχέως δὲ καὶ ἂν ἐπραξεν αὐτοῦ ὁ Ζωηρὸς ἠδυνήθη νὰ ἰδῇ ἀνεωγμένον τὸ φοβερὸν στόμα τοῦ τέρατος καὶ τοὺς ὀξεῖς αὐτοῦ ὀδόντας, ἔχον περιφέρειαν ἴσην πρὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ ζώου.

Σαγηνευθέντες ἐκ τῆς λείας ταύτης οἱ καρχα-
ρῖαι συνέρρευσαν πολυπληθεῖς περίξ τῆς λέμβου.
Ὁ ναύκληρος κρατῶν τὸ ἀκόντιον ἴστατο ἔτοι-
μος, καρποδοκῶν τὴν κατὰλληλον στιγμὴν ὅπως
πλήξῃ. Δεύτερον τεμάχιον λαοδίον ἐρρίφθη εἰς ἀ-
πόστασιν ἐνὸς μέτρου ἀπὸ τοῦ πλοίου, παρσευθὺς
δὲ εἰς τῶν καρχαριῶν ἐστράφη ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν
πλευρῶν ὅπως τὸ καταπίῃ, διότι οἱ ἰχθύες οὗτοι
ἀνάγκάζονται νὰ λαμβάνωσι τὴν στάσιν ταύτην,
ἐνεκα τῆς κατασκευῆς τῶν φοβερῶν αὐτῶν σια-
γόνων· τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐρρίφθη κατ' αὐτοῦ
τὸ ἀκόντιον ὑπὸ χειρὸς ῥωμαλέας καὶ δεξιᾶς, ἐν-
επήχθη ἐντὸς τῶν πλευρῶν τοῦ τέρατος, ἀνέωχθη
διὰ τοῦ κεκρυμμένου ἐλατηρίου σταυροειδῶς, τὰ
τέσσαρα δὲ αὐτοῦ ἀρπάγια ἐμπλακέντα μεταξὺ
τῶν πλευρῶν τοῦ ζώου, ἐκράτησαν αὐτὸ δέσιμον.
Ὁ καρχαρῖς ἐβυθίσθη παραρρήμα, καταλείπων
ὀπισθεν αὐτοῦ κύματα αἵματος. Ἐξετύλιξαν τότε
τὸ σχοινίον, δι' οὗ ἦτο προσδεθεμένον τὸ ἀκόν-
τιον· μετ' οὐ πολὺ ἰσχυροὶ κλονισμοὶ ἐτάραξαν
τὸ ἀκόντιον καὶ οἱ ναῦται ἔσπρον μετὰ προσοχῆς
τὸ σχοινίον. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν οἱ ναῦται κα-
τέφθησαν τὸν Φούλιωρα σύροντες ἐξὀπισθεν αὐ-
τῶν τὸ τέρας, οὗ οἱ σπασμοὶ τῆς ἀγωνίας ἦσαν
ἔτι τρομακτικοί.

Οἱ λοιποὶ καρχαρῖαι ἀντὶ νὰ φοβηθῶσιν, ἐξη-
κολούθησαν περιτολοῦντες περὶ τὸ πλοῖον. Τὸ ἀ-
γρευθὲν ζῶον εἶχε μῆκος 9 μέτρων. Οἱ ναῦται ἐ-
πόθουν νὰ ἐκδάρωσιν αὐτὸ, διὰ ν' ἀποκομίσωσι
τὸ δέρμα του χρήσιμον ἐν πολλοῖς, πλὴν ὁ πλοῖ-
αρχος ἀνεκάλεσεν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Περὶ τὴν τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν ὥραν τὸ
ἀνθρακοφόρον πλοῖον ἀφῆθη ἐλεύθερον, μὴ χαι-
ρετίσαν δὲ τὴν φράν ταύτην ἀνεχώρησε πά-
ραυτα εἰς Σιζάλ. Ὁ πλοῖαρχος θέλων νὰ δοκι-
μάσῃ τὴν ταχύτητα τοῦ Φούλιωρος πεπληρω-
μένου ἐξ ἀνθρακος μέχρι τοῦ καταστρώματος, ἐ-
ποίησε διαφόρους ἐλιγμούς ἐπὶ μίαν ὥραν περίπου.
Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἔπλυναν τὸ πλοῖον,
διότι τὰ πάντα ὤφειλον νὰ ὦσιν ἐν τάξει πρὶν
εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα. Ἦτο ἤδη ἐγγὺς ἡ ἔ-
κρη ὥρα ὅτε ἀφίκοντο ἐμπροσθεν τοῦ φρουρίου
τοῦ Μαύρου, ἀκριβῶς· κατ' ἄν· στιγμὴν κρότος
τηλεβόλου ἀνήγγελλεν ὅτι ὁ λιμὴν ἐκλείετο.

Ἡ ἀτυχία αὕτη δὲν ἐλύπησε πολὺ τὸν Πιν-
σῶν, διότι ὁ πλοῖαρχος εἶχεν ἤδη γνωστοποιήσει
αὐτῷ ὅτι δὲν ἐσκόπει νὰ εἰσέλθῃ τὴν ἡμέραν ἐ-
κείνην. Ὁ Φούλιωρ ὅθεν ἀνήχθη ἐκ νέου εἰς τὸ
πέλαγος σκοπῶν νὰ περιπολῇ, ἀναγκαζόμενος ἐξ
ἄλλου ὅπως λάβῃ τὸ μέτρον τοῦτο ὑπὸ ἰσχυροῦ
βορείου ἀνέμου αἰφνιδίως πνεύσαντος. Τὴν ἐπαύ-
ριον, μόλις ἐφάνη ἡ ἡμέρα, ἔστρεψε τὴν πρόραν
πρὸς τὴν ξηρὰν καὶ διηυθύνθη πρὸς αὐτὴν ἐν τά-
ξει.

Δύο πλοῖα ἐξήρχοντο τοῦ λιμένος, καίτοι δὲ
διήρχοντο εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἀμερι-
κανικοῦ πλοίου ἐχαιρέτησαν ὑψώσαντα τὴν ση-

μαίαν. Ὅπισθεν αὐτῶν ἐφάνη μικρὸν ἀτμόπλοιον
κεχρωματισμένον διὰ λευκοῦ χρώματος, φέρον ἰ-
σπανικὴν σημαίαν.

— Ἄν δὲν εἶχεν αὐτὸ τὸ χρῶμα καὶ ἂν οἱ ἰ-
στοὶ του ἦσαν χαμηλότεροι, εἶπεν αἰφνης ὁ πλοῖ-
αρχος πρὸς τὸν ὑπαρχον, θὰ ἐστοιχημάτιζα ὅτι
αὐτὸ τὸ πλοῖον ἦτο ὁ Δάβις.

Τὸ ἀτμόπλοιον ἔπλεε παρὰ τὴν ἀκτὴν, κινου-
μενον δι' ὀλίγου ἀτμοῦ.

— Τί βλέπεις εἰς τὸ κατάστρωμά του; ἠρώ-
τησεν ὁ πλοῖαρχος τὸν ὑπαρχον;

— Ναύτας ἰσπανοὺς ἐν στολῇ, ἀπήντησεν οὐ-
τος.

Τὸ μικρὸν ἀτμόπλοιον εὐρισκόμενον κατέναντι
τοῦ Φούλιωρος, ἐχαιρέτισεν αὐτὸν, καταβιβάζον
τὴν σημαίαν του, ἐνῶ τὸν χαιρετισμὸν συνόδευε
κρότος τυμπάνου. Ὁ Φούλιωρ ἀναπέδωκε τὴν
εὐγένειαν, χαιρετῶν ἐπίσης καὶ ἐξηκολούθησε πλέ-
ων πρὸς τὸν λιμένα.

Ὁ Πινσῶν ὑπὸ μάλης ἔχων τὸ δέμα τῶν ὑπο-
καμίσων μόλις ἠδύνατο νὰ συγκρατῇ τὴν ὑπέρ-
μετρον αὐτοῦ χαρὰν, βλέπων προσεγγίζουσαν τα-
χέως τὴν ξηρὰν.

— Ἦτο πεπωμένον, μικρὲ μου, νὰ ἴδωμεν τὴν
Ἀβάναν, εἶπε πρὸς τὸν Ζωηρόν. Ἄς μὴ παραπο-
νοῦμεθα ὅμως. θὰ πάρωμεν καμπόσα κουτία
καλὰ σιγάρα ἀπ' ἐδῶ, διότι ἔχω πολλοὺς φίλους
εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ θὰ τοὺς φανῇ μεγάλον δῶ-
ρον. Ἀλήθεια, ἀφοῦ ἐνθυμήθημεν τοὺς φίλους, τί
νὰ γίνεταί ἐκεῖνος ὁ καυμένος ὁ Βοαζολῆς; πρό-
πει τώρα ν' ἀποκατεστάθῃ. Φαντάζομαι τὴν ἐκ-
πληξίν του ὅταν θὰ λάβῃ ἐπιστολήν μου, τὴν ὁ-
ποῖαν νὰ τῷ στέλλω ἀπὸ τὴν νῆσον Κούβαν! Δὲν
θὰ πιστεύσῃ ὅλας τὰς ἀληθινὰς περιπετείας μας.
Τώρα, μικρὲ, θὰ ἴδωμεν τὴν πόλιν τὴν ὁποῖαν ἔ-
κτισεν ὁ Διέγος Βελασκὲζ, κατόπιν τὸν τάφον
τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, ὅστις, ἐπειδὴ τὸν ὑ-
πεδέχθησαν κακῶς εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἐπέστρεψε
διὰ νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποῖαν ἀνεκά-
λυψεν. Νὰ, νὰ ὁ λιμὴν!.. Ζήτω!

Ὁ Φούλιωρ πράγματι ἔκαμπε κατ' ἐκείνην
τὴν στιγμὴν τὴν ἄκραν τοῦ Μαύρου, καὶ ὁ λιμὴν
ἐγένετο ὁρατός.

Τὸ ἀτμόπλοιον ἐδέησε νὰ σταματήσῃ πρὸς
στιγμὴν, ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὸν λιμενάρχην, ὅ-
στις ἰστάμενος ἐπὶ πυργίσκου τινός, ἠρώτα αὐτὸ
διὰ ναυτικῆς σάλπιγγος περὶ τῆς ἐθνικότητός του,
τοῦ μέρους τῆς προελεύσεως καὶ τοῦ μέρους ὅ-
που διηυθύνετο. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο λέμ-
βος προσῆλθεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον.

— Τὸν Δάβις ζητεῖτε; ἠρώτησεν ὁ διοικῶν
τὴν λέμβον ταύτην πλοηγός, ἐλθὼν ἐπίτηδες πρὸς
τὸ ἀτμόπλοιον.

— Ναί, ἀπήντησεν ὁ πλοῖαρχος, φέρε με σιμὰ
εἰς τὸ μέρος ὅπου ἠγκυροβόλησεν.

— Ἐφυγε σήμερον τὸ πρωῒ.

— Τί λέγεις; ἔκραξεν ὁ πλοῖαρχος, κύψας ἐπὶ

τοσοῦτον, ὥστε προϋτίθετο νὰ ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν.

— Ἀφοῦ ἐχρωμάτισε τὸ σκάφος του λευκὸν, καὶ ἠγόρασε μερικὰς παλαιὰς ἰσπανικὰς στολὰς, ὁ Δάβις ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν λιμένα ἀκριβῶς τὰς ἑξ ὥρας τὴν αὐγὴν.

Ἐπιπλοίαρχος ἀπήγγειλε φοβερὰν βλασφημίαν, συνέτριψε τὴν ναυτικὴν σάλπιγγα ἣν ἀνὰ χεῖρας ἐκράτει καὶ ἐκραξε διὰ φωνῆς βροντώδους πρὸς τοὺς πηδαλιούχους·

— Στρέψατε! . . . Στρέψατε! . . .

Ἐπιπλοίαρχος πάλιν διέγραψε μακρὰν καμπύλην καὶ διφυθύνθη πρὸς τὸ πέλαγος.

— Σταματήσατε! . . . ἀνέκραξεν ὁ Πινσὼν, ἕνα λεπτόν, ἕνα λεπτόν μόνον, διὰ νὰ πηδήσω εἰς τὴν λέμβον. . .

Ἄλλ' ἡ λέμβος ἀπέμεινεν ὀπισθεν καὶ ὁ Φούλτων μετὰ τὸν ἐλιγμόν ἐξῆλθεν ἐν πάσῃ ταχύτητι τοῦ λιμένος, μὴ ἔχων τὸν καιρὸν οὐδὲ κἀν ἄποδῶση τὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸ φρούριον τοῦ Μάρου.

[Ἐπίεται συνέχεια].

Ἡ ἘΝ ΜΟΝΑΧΩΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ἘΚΘΕΣΙΣ

Οὐδεμία ἐπιστήμη, οὐδεμία τέχνη προχωρεῖ διὰ τοσοῦτων γιγαντιαίων βημάτων πρὸς τὰ ἐμπρὸς, ὅσον ὁ ἠλεκτρισμὸς. Ἡ φυσικὴ αὕτη δύναμις, ἥς μόλις πρὸ αἰῶνος αἰ ἰδιότητες ἐγείναν γνωσταί, καὶ ἥς ἡ φύσις εἶναι ἔτι νῦν ἄγνωστος τῇ ἐπιστήμῃ, τοσοῦτῳ σπουδαίας ἐφαρμογὰς διὰ τὸν πρακτικὸν βίον ἔλαβε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὥστε σήμερον ἐπιστήμονες καὶ τεχνίται σπουδαίως ἐργάζονται, ὅπως ἐν παντὶ κλάδῳ τοῦ βίου ἐφαρμόσωσι μίαν τῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ὅποσα δὲ διὰ τῆς ἐπιμόνου ταύτης ἐργασίας κατορθώθησαν καὶ κατορθοῦνται, τοῦτο ἀποδεικνύουσιν αἱ ἠλεκτρικαὶ ἐκθέσεις, αἵτινες ταχύτατα διαδέχονται ἀλλήλας.

Μόλις ἔτος παρήλθεν ἀπὸ τῆς πρώτης παγκοσμίου ἠλεκτρικῆς ἐκθέσεως ἐν Παρισίοις, καὶ ἤδη οὐχὶ δευτέρα, ἀλλὰ τρίτη τοιαύτη ἐκτυλίσσεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Εὐθὺς μετὰ τὴν δευτέραν ἐν Λονδίῳ (1882) ὄλως ἐξ ὑπογείου, οὕτως εἰπεῖν, παρεσκευάσθη ἡ ἐν τῷ κρυσταλλίνῳ παλατίῳ τοῦ Μονάρχου τρίτη διεθνῆς καὶ πρώτη γερμανικὴ ἠλεκτρικὴ ἐκθεσις. Ἐξετάζων τις ἐπιπολαίως τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς μανίας τῶν ἠλεκτρικῶν ἐκθέσεων, ἤθελε πιστεύσειν ὅτι ἡ μόνη τοῦτου αἰτία εἶναι ἡ φιλοδοξία τῶν ἔθνων, καὶ οὐδὲν πλεόν ὅστις ὅμως προσεπάθησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἄκολούθησεν τὰς κολοσσαίας προόδους τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐν ταῖς πρακτικαῖς αὐτοῦ ἐφαρμογαῖς, θέλει ἐννοήσῃ ὅτι αἱ ἐκθέσεις αὐταὶ διὰ τε τὸ πλῆθος καὶ διὰ τοὺς ἐπιστήμονας εἰσὶν ἀναπόφευκτοι, διότι δι' αὐτῶν καὶ μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ λάβῃ τις ἀκριβῆ καὶ καθαρὰν ἰδέαν περὶ τῆς ἀξίας τῶν πολυπληθῶν μηχανῶν

καὶ συσκευῶν, ἃς ἡ ἐπιστήμη καὶ τέχνη ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις ἀπέκτησαν, καὶ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὸν δημόσιον καὶ οἰκιακὸν βίον. Ὁ ἠλεκτρισμὸς πράγματι ἐν τῇ ἀναπτύξει, ἣν σήμερον ἔλαβε, πρόκειται νὰ φέρῃ μεγάλην ἀναστάτῳσιν κατ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, πρόκειται νὰ μεταβάλλῃ τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου· περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης βαθέως πείθεται ὁ εὐτυχέσας νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς ἠλεκτρικὰς ἐκθέσεις. Πρέπει νὰ ἴδῃ τις διὰ τῶν ἰδίων ὀφθαλμῶν πόσον εὐκόλως ὁ ἠλεκτρισμὸς μεταβάλλεται εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην φυσικὴν δύναμιν, μετὰ ποίας εὐκολίας τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα μετατρέπεται εἰς ἤχον, θερμότητα, φῶς, μηχανικὴν δύναμιν, χημικὴν ἐνέργειαν καὶ μαγνητισμὸν, ὅπως ἐννοήσῃ τὴν ὑψίστην ἀξίαν τῆς μυστηριώδους ταύτης δυνάμεως.

Ἡ ἐν Μοναχῷ ἠλεκτρικὴ ἐκθεσις, ἣν καὶ ὡς πρὸς τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον, ὑπολείπεται πολὺ τῆς ἐν Παρισίοις, πρὸ πάντων διὰ τὴν σμικρότητα τοῦ μεγάρου τῆς ἐκθέσεως, κατὰ τοῦτο ὅμως ὑπερβαίνει τὰς δύο πρώτας, ὅτι οἱ ἰδρυταὶ αὐτῆς προσεπάθησαν διὰ τοῦ μέσου τοῦτου νὰ παράσχῳσι τῷ κόσμῳ, καὶ περιστάσιν ὅπως διδαχθῆ περὶ τῶν ἀποκρῦφων τῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης. Παραδόσεις σοφῶν γερμανῶν ἐπιστημόνων περὶ ἠλεκτρισμοῦ, καὶ ὠραῖον ἀναγνωστήριον μετὰ πλουσίας βιβλιοθήκης, ἅτινα οἱ ἐπισκέπται τῆς ἐκθέσεως δικαιῶνται δωρεάν νὰ ἐπισκέπτονται, ἀνταποκρίνονται πληρέστατα τῷ σκοπῷ τῶν ἰδρυτῶν. Ἄλλ' οὐ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιδιώκει ἡ ἐκθεσις, ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἔτι πρακτικώτερον. Ἐπιτροπὴ συνιταμένη ἐκ διακεκριμένων τῆς Γερμανίας φυσικῶν, προεδρευομένη δὲ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ἐνταῦθα πολυτεχνεῖῳ καθηγητοῦ τῆς φυσικῆς von Beetz, διὰ ἐπιστημονικῶν καταμετρήσεων καὶ πειραμάτων θέλει ἀποφασίσῃ ἀμερολήπτως περὶ τῆς ἀξίας τῶν διαφόρων μηχανῶν καὶ ἐργαλείων, ἅτινα μεγάλα καταστήματα τῶν διαφόρων τῆς Εὐρώπης ἔθνων ἐξέθεσαν. Ὁρθὴ δὲ καὶ δικαία κρίσις πρὸ πάντων τῶν ἠλεκτρικῶν λυχνιῶν τῶν διαφόρων καταστημάτων, ἐν ἐποχῇ κατ' ἣν ἄπειρα σχέδια περὶ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ γίνονται, πᾶς τις δύναται νὰ ἐννοήσῃ πόσον ἐπιθυμητὴ καὶ ἀναγκαία τυγχάνει οὕσα. Εἰς τοὺς ἀξιότους βραβεύσεως ὅμως κατὰ πρώτην φοράν, ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ δὲν θὰ δοθῶσι μεταλλεῖα ὡς βραβεῖα δι' αὐτοὺς θὰ χρησιμεύσωσιν αἱ κρίσεις τῆς ἐπιτροπῆς, αἵτινες μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκθέσεως ἐν ἰδιαίτερῳ τόμῳ θὰ ἐκδοθῶσιν.

Ἡ ἐπίσημος ἐναρκτις τῆς ἐκθέσεως ἐγένετο τὴν ἑσπέραν τῆς 16 Σεπτεμβρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν βασιλέα τῆς Βυαρίας δουκὸς Καρόλου Θεοδώρου. Κατάλληλον ἐναρκτήριον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Von Beetz, εἰς τοῦτον δὲ δι' ὀλίγων ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως ὁ δούξ. Τότε, τῇ εἰσηγήσει τοῦ προέδρου, τὸ πλῆθος ἐξητωκραύγησε τρεῖς ὑπὲρ τοῦ βασιλέως,